

ALSÓLENDVAI HIRADÓ

<p>Előfizetési ára</p> <p>Egész évre 8 K Fél évre 4 - Negyed évre 2 - Egyes szám ára 20 fillér.</p>	<p>Felétős szerkesztő: OSZESZLY M. VICTOR.</p> <p>Laptulajdonos és kiadó: BALKÁNYI ERNŐ.</p> <p>MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.</p>	<p>Kéziratokat nem adunk vissza.</p> <p>Szerkesztőség és kiadóhivatal: Balkányi Erő könyvkereskedésében Alsólendván.</p> <p>A nyitlér sora egy korona.</p>
--	--	--

Népfürdőt Alsólendvára

Alsólendva, 1909. június 12.

Vasárnap! számbunkban néhány ószinte szobán kifejeztük abbeli aggodalmunkat, hogy most, mikor a városunk alatt elhúzódo patakok meder-ásái és medertisztogatási munkálataival hovatovább az alsólendvai határba érnek, nem-e forog veszélyben a fekte-ér furdőbiztonsága?! Mert amint elképzelni tudjuk a munkálatok végeredményét és amint a mult sok példájából látjuk, az olyan lesz, hogy a medernek egyenesen módon való kiásása után az amugy is sekély víz — éppen az egyenletesség folytán — olyannyira megcsappanik, hogy a cocákön és városvegi récéken kívül élő lénynek abban megfürödni vajmi kevés gusztaas leend.

Nem tudjuk, mikor a vállalkozónak kiadták a munkálatokat, gondoltak-e erre az eshetőségre, de tény, hogy olyan közel állunk ehhez az eshetőséghez és olyannyira veszélyeztetve kell, hogy lássuk a fekte-ér kedvenc furdővizinket, hogy most, amikor csaknem a nyakunkban van a tizenkettedik óra és kilátás van rá, hogy még ebben az esztendőben talán öröké elvészitjük a fekte-ért — ugy, mint furdőt, — kétség-külül és mulhatatlanul szükségnek tartjuk megmenteni a megmenthető. Ezt meg kell tennünk különösen pedig azoknak az érdekében, akik szükös anyagi viszonyai miatt lemondani kénytelenek a baltoni,

meg tudom is én milyen furdősről, de akiknek teste vagy szervezete a nyári hő-ségben éppen úgy megkívánja az üdítő, egészséges furdést, mint azoké, akiket sze-rencsös sorsuk közönyössé tett minden iránt, ami lendvai, mert hisz módjukban áll ott elköltetni a nyári furdőzésre és a furdőzész-heg elengedhetetlenül tartozó esaklettre szánt pénzt, ahol az nekik jól esik.

Tudunknak évekké ezelőtt már meg-pendült olyasféle eszme a nyári itthonmar-radók érdekében, hogy népfurdót létesít egy részvénytársaság megfelelő tökébefek-tetéssel. Mondjuk, hogy akkor üdös lett volna a kivétel, most azonban már aktuális. A részvénytársaság természetesen lendvaiak-ból állana, akik olyasféleképpen csinálnák meg a furdót, hogy ez a sok erkösei hasz-non és érdemen kívül némi anyagi hasznot is mutathatna fel. Ha jól emlékszünk rá, a népfurdót akként akarták megcsinálni, hogy a fekte-ér patakok az e célra ki sze-melendő helyen a szükséghez képest kiás-sák és circa 15 méter hosszúságban mint-egy 6-8 méterre kiszélesítik. Az ekként kelezetett medence-féle részleg oldalán állandóan be-, a másik oldalán pedig ki-folyna a friss víz. A medence oldalát és fenekét aztán nagyon szépen ki lehetne betoniroztatni, esetleg a fenekét szabadon hagyni és apró, gömbölyű kavicsokkal be-hinteni.

Míndez nem kerülne sok pénzbe és amellett, hogy megmentenénk az itthonmar-radók egyedüli élvezetét, a furdót, elérnénk

azt, hogy rendes furdőhelyhez jutna a vá-rós közönsége.

Ami pedig a kiadások fedezését illeti, ezt nagyon könnyen úgy lehetne biztosítani, hogy a furdés díja egy-egy személre nézve néhány fillérben állapíttatna meg minden egyes esetben. Reggeltől délig a nők hasz-nálnák a vizet, déltől esig a férfiak vagy még helyesebben délelőtt is, délután is egy bizonyos megállapított órákon a hül-gyök, a többi órákon pedig a férfiak föl-gyönek. (Erre azt mondhatják sokan, hogy azzal, hogy bizonyos dijakhoz kötik a furdó használati jogát, elvonjuk a sze-gényebb szülők gyermekeitől a furdést. Nem. Mert a medencén kívül bárhol sza-bad volna a furdés azoknak, akik a meg-állapított néhány fillért vonakodónak le-fizetni, avagy más okból nem fizetnek meg.)

A medence körül, szorosan egymás mellett állanának a furdőkabinok, a kabi-nokból lépcsők vezetnének a medence al-jára. Egy-ör állandóan felügyelne a kabi-nokra, nehogy még akkor is napirenden legyenek a jelenben elég gyakran ismétlő-dő olyan esetek, hogy nevetelen suhancok a kabinok zart ajtóit feltörjék és az otthagyt ot ruhákat ellopják.

Mondjuk, mindez kevés tökével elér-hető volna, ha akár a helybeli szépitő-egy-let, akár a képviselő testület kezébe venne a furdó ügyet. És ezt tenni nemcsak üdös volna reánk, itthonmaradóknak nézve, hanem kötelessége is a két testületnek!

Szeretjük hinni, hogy az évekké ez-

Szülőfalu temetőjéi...

Szülőfalu temetőjéi
Borus szivel járom,
Olvasgatom a neveket
A síri fejtaikon.

Sok feja van, amelyek
Nincs már a név rajta,
Hát meg mennyi sírhalom van,
Melyen nincsen feja!

...Itt is van egy El-cinézem,
A szíven megreng;
Messez nyugvó anyám sírja
Eppen ilyen lehet.

Könnyes szemmel borulok rá
Az elhagyott sírra,
Imádkozva azt gondolom:
Ez az anyám sírja.

...Lehet, míg itt imádkozom,
Fajdalmat sírva,
Valaki meg ott zokog az
Edesanyám sírján.

Ih. REVERENCICS ISTVÁN.

A gazember.

A hivatali előléptést, de meg a gratuláció-kat is igen egykedvűen fogadta Páth. Semmiség az egész, — gondolta magában, — marad minden a régi nyomorúságban. Este még egyszer visszagondolt erre. Hátna most már elég lenne fizetése mindkettőjüknek? — Kérdezte önmagától. De a gondolat is bánította. Később, legalább az-napra elfelejtette az egészet.

...Páth haladt a maga útján. Életgyölete elvonta az emberektől. Egyszer, régen családott. Nem szerelében, de az életben, a lelkeben. Irónak készült. Kinevezték. Mit akart? Mindent. Gyözni. A lelkét hirdette. Már röhegetek rajta, megostorozták. Mikor aztán az éhség hajította, elváltatta az első utjába eső hivatal. Nemcsak önmagáért küzdött. Egy lednyat akart így meg-hódítani.

Megszerte őt. Ő értekte tette mindezt. Ha-marosan elérte sorsát. Eltemetkezett hivatalában. És a leány? Az is. Szegény lett. Egyenlők let-tek. Már elvélthette volna. Nem akarta így. A leány, Margit tanítottan lett.

Igy élt aztán tovább Páth. Teljes egyedül, tökéletes szükreségben. Ő akarta így. Semmi re-mény, küzdelem és családós többé. Nem magá-nak, vagy magáért élt, de mindegy. Közönsé-gebb volna ez elől a halálba menekülni.

Magányában sokszor előhozakodott a leány-nal. Ki az? Mit akar tőle? Semmit. — De voltak más napjai is. Nem tavaszkor, vagy napsütéses nyárbán, hanem amikor még néhány pillanatra nemcsak a vér, de a lélek is föltámad benne. Ismét érsőnek hitte magát újra küzdeni akart, de a következő percben kinevezte önmagát. Minden egy volt ismét, mint tegnap, vagy mint az-előtt, mint volt mindig és lesz is.

Felészűlt vehette volna a leányt. De miért? Mindentért, mindkettőjük nyomorúságáért... Sajnálta önmagát, miért nem olyan ő is, mint a többi ember. Szaladnia kelene a leány után. Itt szerelmét, életét kap, — gondolta egyszer. Más-

nap meg eszébe jutott, hátha a leány is családi fűt benne és csupán a szükség, a jobb megél-hetés köti majd hozzá? Mi lenne ő a leány mel-let? Semmi...

Margit sűrűn küldte leveleit Páthnak. Eleinte biztosra vette a házasságot, most már csak re-mélt. Erthetetlen lett előtte — lassan — Páth eljárása. Egyszer vendég jött a falujába. Demény érkezett haza. Először igen kellemetlen volt Mar-gitnak e hír. Mikor olyan egyedül állt. Még nem történt, mikor Demény megkérte őt. Mikor elutasította: egy hét múlva jeget váltott egy má-sik leánnyal. Margit féltette. Hogyan fogja majd fogadni abban az egyszerű, de tiszta fehér ru-hában, kis szobájában.

Demény mindjárt másnap elfjött hozzá. Még sokkal jobban szerette, Margit nem szolt semmit neki erre. Mindjárt irt Páthnak. Könyörgött neki, vegye el, mert ő félt. Mitől? Nem tudta még.

A nyár utója még ott találta a faluban De-ményt. Együtt járták ketten a mezőket. Kéz a kéz-ben, mint férfi a párjával, az asszonnyal.

Margit már sietett haza az előadásról, De-mény így is tartalékolni várta. Aztán megint együtt sétáltak Gyönyörű, édes, sejtelenül órák voltak azok. És esténként a nyugvó nappal, mikor a medé illatától, meg egymástól megreszégülték, Demény lecsókolta a leány ajkairól mindezt, amit bír a férfi számára. Margit viszonzotta csókjait. Aztán hazamentek. Margit soká ült még kis ala-ka előtt, belenézett abba a nyugvó, vetetlen, halk szótéségbe, az éjszakába. Míg a sötétben is Demény jönne érte, hogy elvigye a szerelm

előtt megindult és hamarosan el is szunynyadt mozgalom melőbből új életre kel várossunkban és a fekete-ér veszendő vizét megmentjük azzal, hogy rendes, a célnak s igényeinknek megfelelő népfürdőt létesítsünk!

Böngészés

a magyar történelem mezéjén.

— Reflexió az „A. H.” egy cikkére. —

Ezen címen kel egy történelmi adatnak mondott állítást szóba ejtenem, melyet véletlenül a nemreg kezembe került, de még mult év december 13-án megjelent 10-ik számú „Alsólendvai Híradó”-ban „Kié ez a bagolyvár?” c. cikkben olvastam. E cikkben ugyanis az iratott, hogy a Wesselényi nádor-fele összeküsvést, melyet a haza sorsán méltán aggódó legjobbjaink többen — köztük az e miatt kivégzett gróf Nádasdy Ferenc országbíró, gróf Zrínyi Péter horvát bán és gróf Frangepán Ferenc, Veglia ura — szöttek, a fennebb címül adott bagolyvár urának egy őse árulta el ennek jutalmául kapta az akkor uralkodó I. Lipót királytól tetemes bírtokait, melyek egykor majdnem negyedrészt az országának magukban foglalták.

Ezen állítás mint adat, történelmileg nincs írva, ennél fogva bebizonyítva sem lehet; hanem azt a történelem lapjai igen nyilván vallják, hogy a Wesselényi nádor vezetése alatt szervezett összeküsvést úgy-egyén maradt saját neje, Szécsy Mária árulta el egy titkosan Bécsbe küldött levelében, melyet vele az Amor nyilatól sebzezt áruló szíve iratott a labanc tábornok, illetve egy osztrák katonai főútszirt iránt gyulladt szerelméből kifolyólag. Tehát nem a gyanusítottó four követte el az árulást, hanem a murányi Vénus, ki egyebéket egy fényes lapot tölt be a magyar történelemben, Murány-vár hősies védelmével.

A „bagolyvár” urának tetemes bírtok-

kait nagyvívott elődei szerették, kik a tökök ellen vívott vezekényi csatában elesett négy hős után, az ország rendjeitől szabadon választott két nádor-ispánt adtak a nemzetnek a XVII. században.

A bírtokszerzés náluk nem csupán politikai működésikből származott jutalom gyanánt tekintendő, habár ők a Habsburg-dinasztia, mint uralkodó ház, mindenkorai hűveinek bizonyultak is, hanem nagyrészt Pál nádor körültekintő, speculatív szelleme és józan takarékságának — mely a család krónikái- és gazdag leltárában bőven le van írva, tulajdonítható; mit azonban az utódok ezzel ellenkező költekezés, hogy ne mondjam teközással ellensúlyozták, miáltal a vagyont majdnem felére apaszították.

Ami pedig „Kié ez a bagolyvár?” felvetett kérdést illeti, ez szintén nem a vár tulajdonosának személyével összekötvé értenő, mert ily cinikus fölvetés egy művelt főúrtól merésznek tünik, hanem megtörtént dolog ez Jenő főherceggel egész más alakban, aki mint községi közös huszárezred-beli kapitány, a 80-as években lefolyt murraközi királygyakorlatok alkalmával Alsólendván elszállásolva, szállásadójától azt kérdezte: „Kié ez az elhagyott, ósdi vár, mely történeti műemlék letére több gondozást érdemelne?!”

Az igazság érdekében méltányosnak véltem e böngészést a magyar történelem mezéjén, válaszképpen a „Kié ez a bagolyvár?” c. cikkre megírni, mint történet-barát.

B. S.

Az Orsz. Gyermekevő Liga

sorsjegyei

darabonkint 1 korona 50 fillérrét kaphatók.

Balkányi Ernőnél Alsólendván.

Minden sorsjegy nyer!

Huzás már július 1-én!

A nászut.

Az esküvő megtörtént, utána luncsok. Mikor János dr megindult azon a lejtőn, melyet hétköznapi nyelven házassáletnek neveznek, hiteltelen gyorsasággal még aznap átvedlett nyárspolgárrá. A lehető legnagyobb fesztelenséggel a nyilvánosság előtt csokolátga feleségét és egymástól bombázta a szövicceket, János dr. eme különös nyelvezeti sajátságát. János ugyanis normális stílusban nem tudott beszélni, a legvadabb szöviccek közé burkolta mondanivalóját, pedig ő maga azt a kritikát mondotta a szöviccről, hogy az olyan vice, amely teljesen távol áll és nélkülöz minden vice-t.

Mihogya a bájos, herceg új menyecskét megláttuk, az általános részvét Jánosról az aszszonykára terelődtő, valóságos harcot folytattunk egymásközött az asszonyka megvigasztalására. Mindgyök distingáltan igyekezett János új tulajdonságait kiemelni.

Őt híre kért János szabadságát, hogy Vénus oltárán áldozzon és megismertesse a kicsiny menyecskét a házasság alaposságájával. Őt híre Olaszországba mentek. Az esti gyorssal el is indultak és a szerkesztőség őrés, kihalt lett, csak a családi oltó csatottsága verte fel a szobák melé csendjét s a sugározó emlék halálós némasága merülnek. Előre rettegés fogta el kebelünket, hogy mindez öt hétig így fog tartani. János barát asztalán óriási őréség tartogott.

Am csudák csudája, távolettél számítra a harmadik napon megjött a nap, de csillagok nem jöttek: — János (avagy tán szelleme?) ott állt szokásos asztalánál, arcán melabu, tekintete őrés és fénytelen, máskör oltó beszédre ajakta nema és szóltalan, szorosan összezárt.

Hangulatok.

Az ember.

(Történelmi arcképcsarnok.)

III-k folytatás.

A gyanu olyan, mint a véreb. Addig szalad az ember után, amíg lehuzza. Így olvastam Jókannal abban a könyvében, amelyet olyan kevesen olvastak és olvasnak. A „Gondolatai” között és mióta ezt olvastam, ha kutató láttam az utcán, különösen ha valami nagybömb fajta kutatót, mindjárt eszembe jutott Jókainak ez a mondása.

Azóta a kutatót sem becsülöm úgy, mint addig, mert velan ruházva egy olyan tulajdonsággal, amely talán a hiénénél is csunább, mert az csak a halottakat bántja, ez pedig szűkség esetén neki megy az élőknek — és lehuzza.

Bevallom és nem is szégyelenem, hogy olvastam már kifordított rémregényt: Conan Doyle-t. A sáttán kutya-ja” című regényt. Undorító volt, de bevallom, hogy végigolvastam. A „Vörös szalag” sem volt olyan csunya, meg az a harmadik sem, aminek a címe hirtelen nem is jut eszembe. De többit igazán nem olvastam. Ezt az irodalom szent nevére mondom! De jól esett vallomást tenni. Mióta pedig a vérebe, a hiénára, a sáttán kutájára egyszerűen gondolok, valami olyan különös érzés leg meg, hogy a közérzemet jó időre elrontotta.

Úgyeár csunya dolgok ezek!

Pedig ezek a tulajdonságok az emberben is megvannak.

Es pedig sokkal csunább alakban.

Ezek aztán csunya alakok.

Csunya a lelkük.

Fekete.

A pletykás emberek ezek az emberek.

Akik a szájkübből szemétdobot csinálnak és úgy adják ki magukat, mint az emberiség mentori, mint az emberiség nemtői. Ezeknek ugyan a levegőjük ez, enéikül talán megfulnának... és éppen ezért nem kárhoztatom őket. Mert végecs leny az ember. Épp úgy nem kárhoztatom őket, amint nem kárhoztatom őket, ha hiéna kíssa a holtakat és hogy megemészti őket. Szűkség van rájuk, hisz azok. Amint ezekben is szűkség van rájuk, hisz nem létező dolgokat kaparjanak ki... valóhonn... még ha az embernek a házioszójából is. De mondom, ezek sem hibásak. Inkább kaparjanak, mint sem hogy éhen haljanak. Istentől teremtett lények ezek. A hibájuk születési hiba.

Ismerem egy asszonyt, aki még az ember-

és boldogság felé. De látta Páthot is, ki szenved. Miért? — pattant föl hirtelen. Nem igaz, semmi oka.

Napok múlva már nem tekintette olyan tümenyesnek, alvászertnek az egészét. Meg akart állani. Látni és érezni ohajtott mindent. Felt, hogy ez is nyomtalanul elröplő, pedig már az érzés, a vágy majdnem megörjítette... Már nem bánt semmit.

... Ez aztán egyszerű másnap elutazott Demény... Akkor ismét jözan lett. Örlüt. Ez akarta... De aztán látta, mit vesztett! A lelkéért és a lelkevé elvett becsületét... Már nem érezte csókjainak tizedt, két csak emléket sem. Miért történt mindez? Ki tette? Ó, igen, egyedül csak ő. De bűné az ez? Nem akarta ezt? Mindégy... De igen, ő egyedül volt. Párja akart lenni Páthnak... Ó réa várt, de hiába. Miért nem jött? Nem tudja. Igen, igen, mert gyáva, nyomorult, gazember... öljött hirtelen Margit eszébe. Meg is írta neki.

Páth hirtelen elutazott a tenger mellé pihenni... Egy lágy, illatos tavaszi napot ért őt utol a leány halálának híre... Megrengött. Sokhossz hitte volna.

Hirtelen kitékintett ablakán a szabad tengerre, hol a nyugvó nap vörvörös sugarai ráestek a tenger fodros hullámaina és biborszínű festettek azokat. Olyan alkonyó, de mégis gyönyörű színe volt a tájánk... Páth lehanyatlott... Sirt... halgan, fájdalommal...

Megsíratta a leányt, meg saját magát... aztán letörölte könnyeit és úgy érezte, mintha érdemes lenne újból élnie...

— SZENES PÁL.

Csodálkozó bámulattal néztünk reá, nem ilyenek képzeltük a 3 napos férjét és nem ily rövidnek a mézeshecteket, pláne a mi kedves bohém Jánosunknál. Ámde tiszteltük fájdsáimát és ismeretlen bánatát és bármennyire furdalt a részvét, még jobban megkínzózt a kíváncsiság. Vajjon mi történt-ejt? Talán János?... Talán az asszony?... Egész deléltől megkérdezők jártunk-keltnék, amelyre felkiáltójéktól felett János mélyeség halgatása.

Végre délti tizenegy órákor siri hangon megszólal János: — Hát senki nincs közliletek, akik engem, a tő öszzéért, agyongózlót, megsemmisült, őrög barátotokot megcsalják?

— De hát mi történt? — zuggott fel a feleszadutó kíváncsiság s a kérdések és találgatások egész oceanja zudult János felé, ő azonban caezárként összevonta koponyét és 10 percig magába mélyedt. 10 percnyi hallgatás után újból megszólalt, hangja még tompább és fájdsámbóbb volt.

— Egész uton naivul gyönyörködtem nomen és egész uton meséltem nekik lágan, szembelen. Mikor a száguldo vonat kirogott a Karszok peremére és elébünk tárult a regg pompájában Fiume és a tenger, ekként szóltattam nöcskémhez: —

— A Vaporé programmkunkban szerepel. Mire a kicsi lágan és behelzőgn ekként lehelt: —

— De csak úgy, ha a Vaporén — van páro!

Végem volt. Egész uton ő csevegett, csacsogott, csupa szöviccel, éter millió új szöviccel. 3 napig birtam és most — itt vagyok.

— I. —

nek a saját szemébe is képes volt pletykálni. Ugyebár hihetetlennek látszik. Pedig ez semmi. Hazudni magának, másról, annak a bizonyosnak a jelenlétében valakit. Ez az *amplytika*. Megdöböntő bájos ember tulajdonság. Az azonban azt hiszem, hogy férfiakban is találkozhat ilyen.

Pedig ugyanez az *szonny* képes volt megtenni, hogy napokig süttöt-főzött, hogy jól fogadják a vendégeit és az asszonyi furlang minden tárgyát elővette, hogy mulattassa vendégeit... hogy másnap elmenjen a szomszédába elmondani, hogy milyen jó vacsora volt és hogy ez milyen jóga, hogy evvagy ember, hogy hány és hány pozgát evett meg... biztosan napokig nem evett odahaza, pedig lehetné.

S próbált egyszer az ilyenek a húsgázt megsejteni, képes még a lakásából is kikérgetni. Na de vigasztaljuk magunkat. Még Pest sem olyan nagy város, hogy él ne kelne a pletyka. Háit akkor elkélhet az a falun meg inkább. Ott az embernek szüksége van rá. Még inkább az asszonynak. Pláne, akik úgy szeretnek, hogy sohasem zavarrák, hanem magára hagyják... zavartalanul... hái éjje... és gyerekkori furdó emlékeivel. (Oh, az uniformis!)

Hed vissza nem jön, ami elmúlt... Pedig ez a „hangulatom” kissé elit a többi cikkem hangulatától, tudj be kedves olvasó azt annak, hogy egyszer én is szükségét éreztem annak, hogy társadalmatudományi dolgot ilyen alacsony nívójú stílusban vessek papírosra. (Folytatom)

Dr. CSONGOR GERGELY.

Az egyesületi élet — nálunk.

— Sok eszkiimó, kevés foka. —

Ezt a szokásmondást: „Sok az eszkiimó, kevés a foka,” nem az egyesületekre találták ki, de az alsólendvai egyesületek legtöbbjének mai állapotára nagyon szépen vonatkozatható. Alsólendvára nincs társadalmi élet, tén nem is volt soha, de ezt csaknem pótolta a virágzó egyesületi élet, amely ma — sajnos — rohamfényben közelodik a szétmúlás, a megsemmisítés, a nyomtalanul eltűnés órvénye felé. Természetesen (és legelső sorban is) abban leljük meg egyesületi életünk verszegénységének okát, hogy az utóbbi esztendő folyamán gombamódrá szaporodtak városunkban a jöleányos és társadalmi körök, amelyek köteles támogatásával egy olyan terhes társadalmi adó szakadt a közönség nyakába, amit senki sem szívesen visel.

Most, hogy az ipartestület „szükségének” látta egy új ügyelet alakítását (ez a 16-ik ügyelet Alsólendván, ami már csak azért is nagy szám, mert csaknem mind a tizenhat körnek, egyesületnek egy- és ugyanazon egyének a tagjai), érdekesnek tartottam egy kis körül alakjában bepillantani egyik-másik egyesület kulisszái mögé s a kapott impressiók nyomán ezt a kis tanulmányt megírni.

Utam első stációja az Iparos Olvasókör volt, városunk e valaha jobb napokat látott egyesülete, amely a Ferenczy-féle vendéglő egyik külön szobájában székel, a bejáratnál jobbra. A falakon nagy, értékes képek, köztük Pataky Kálmán olajfestésű képe és Zala György egy gyönyörű emlékművének értékes reprodukciói, amiket a mester nemrég ajándékozott a körnek. — Nagyon szép könyvtárral rendelkezik a kör, de a könyveket fél óra nem használja senki, mert a könyvtárost hiába keressük, az nincsen az egyesületnek. A tagok csak minden második éven látogatják meg az egyesületet, akkor sem azért, hogy szellemi szórakozást keressenek a falai között, sem nem azért, hogy ott egymással hasznos eszmecserét folytassanak, hanem hogy egy-két spiccert megigyanak. Ha hitelt adhatok egyik választmányi tag szavának, akkor már hónapok óta gyűlése sem volt a körnek.

Itt tehát nem a legvirágzóbb az egyesületi élet!

Emlenem a Kereskedő és Iparos Ifjak Egyesületébe. Kongó őrösség. Bár az egyesület nagy áldozattal külön helyiséget tart fenn a Fű-túca egyik házában, soha két lélekkel többet egyszerre nem látnak a falak, napokon át pedig egyet sem. Az újságok felvágatlanul, olvasatlanul hevernek a hosszú asztalon, a tagok egy nagy hányada pedig csak névlegesen tagja az egyesületnek. Tagjai az iparos és kereskedő ifjak sorából kerülnek ki, de a pártoló tagok között nagyon sok üzletutaladonos és diplomás ember nevével is találkozunk.

Az élet tehát itt is gyatra! Harmadik utam a fűtőlő-egylet egy belső emberéhez vezetett, aki így mondta el a nagyobb pártfogása érdemes, nélkülözhetetlen intézmény reménytelen állapotát: „Az utóbbi esztendő igen megviselte egyesületünket. A közönségnek irántunk fokozott mértékben csak az emlékeztetés pikínken tapasztalt rokonszenv és érdeklődése ma még kisebb, mint két év előtt. Ez a hideg részvénytelen lassan-lassan a működő tagokra is átszállt, ez az oka, hogy az egyesület a végleges feloszláshoz közel áll és akadtulást lett a köteles tüzfőtőlősról beszélni. A legutóbbi hónapokban is számos kilépés történt s szerény véleményem szerint a terület mai állapota olyan, hogy egy nagyobb tüzetesnek sem felelhetne. Az egykori virágzás visszaállításához főképpen a közönség fokozottabb támogatása és méltánylása volna szükséges, akkor tán régi álunk, a megfelelő szerár-építés is teljesedésbe menne és a tömeges kilépések helyett a tüzfőtőlő szívesen szolgálnák a város és polgárok érdekét.”

Körülbéli ilyen a képe a Dalkörnek is, hol március óta kihalt minden Március óta egyszer sem jöttek össze a dalárdisták, sőt mi több, maguk a tagok is feloszlottak tekintik a kört. Miért? Az ok: a tagok részvétlensége. Már a legutóbbi szereplésük sem állt az egykori nívón, erősen kiérzhető volt az egyes hangnemek kiürült hiánya, a meglévő csüggedtsége. Ha nem sikerült hamarosan talpra állítani a szép egyület, úgy egy jó máltsalagát szegényebb lesz a nyári szegző, Alsólendva pedig legközelebb dalárda nélkül marad.

Tömeges kilépések híret kaptam nemrég az izr. nögyéletből is.

Mindenekze kívül még a következő egyesületek működnek városunkban kisebb-nagyobb sikerrel: Polgári Olvasó-Egylet, Védőegylet, Evang. Nögyélet, Polg. isk. segélyező-egylet, Temetkezési Egylet, Építőmunkások Egylete, Ipartestületi Olvasókör, Közirtokosok egylete s ib.

Mindenek pedig arról gyöztek meg, hogy Alsólendván beszélni sem lehet egyesületi élet-ről. Ami nem is csoda. Ennyi egyesületet egyszerre pártfogolni képtelenség, mert a közönség kiesi, az indolencia ellenben meg. De hát felesleges is ez a sokféle egyesület! MIKI.

Családok figyelmébe!

Fiatalság figyelmébe!

Ha jól akar mulatni,

jöjjön el a vasuti vendéglő kerti helyiségébe, hol ma és minden vasár- és ünneppon csakis az uriközönség részére

táncvigalmat rendezek.

BELÉPŐ-DIJ NINCS. A zenét az alsólendvai cigányzenekar szolgáltatja. Kitűnő konyha! Jó borok: Frissen csapolt sör!

A n. érd. közönség szíves látogatását kéri tisztelettel BLAU SÁNDOR, Vasuti vendéglő.

HIREK.

— **Június 8.** A királykoronázás keddi évfordulója az alsólendvai állam középületében is nemzeti hőközpontok lengtek, ezen kívül azonban mi sem árulta el azt, hogy e napi kedvenc a hét-köznapoktól eltérő jelentősége is van. A plebánia templomában ugyan volt ünnepi mise, de ezen csak az iskolák növendékei jelentek meg, az állami és városi hatóságok nem.

— **Személyi hír.** Grosf Bathányi Zsigmond orsz. képviselő tegnap Városlakban időzött és résztvett a muraszombat—alsólendvai vasút ügyében tartott értekezleten.

— **Kinevés.** Oszv. Varga Sándorral, volt alsólendvai postamester özvegyét, Kulcsra postamesternek nevezte ki a keresk. miniszter.

— **Bérmálás Zalaegerszegen.** Dr. István Vilmos szobaltheji megyés-püspök szombaton délután Zalaegerszegrre érkezett és vasárnap kizsoltta a bérmálás szentségét. A főpásztor szűvárosának közönsége mely jóhálóját és meleg szeretetét fogadta.

— **Egy gazda kintünetése.** Kedden zárdott be Budapestben a Tattersaliban rendezett állatkiallítás, melyen gyönyörű példányai voltak láthatók a magyar állattenyészték Alsólendvától Ivantó József állított ki több állatot, melyek közül egy láptája ahonnan kilőösön meggyerte a szakértők tetszését. A zsűri pedig azért fejtette ki elismerését a jó gazdával szemben, hogy láptája tehénként adta a csoportban az első díjat íeltle oda Ivantósnak.

— **Évzáró vizsgálatok.** A helybeli izr. elemi iskolában az évzáró vizsgák a következő napokra tartattak: Június 23-án délelőtt 9 órakor az I. és II. osztályokban, 24-én délelőtt 10 órakor a III. IV. és V. osztályokban.

— **Záróünnep az ovodában.** A helybeli kisdudok július hó 4-én d. u. 5 óráról kezdődőleg a Blau-féle vendéglő kertjében tartja évzáró ünnepélyt. — Horváth Lajosné ovónő ez alkalomra nagy fáradsággal betanított egy zindarabot, a „Meregőpör” c. gyermekszimfoniát, melyet négy kis fiú és négy leány ad elő. A zindarabban közreműködnek: Nemes Laura, Révész Berta, Török Mariska, Váradi Rózi, Toth Lajos, Pinter Józsa, Sipos Lajos és Gutmann Sándor. A többi ovodás gyermekek egy-egy versiké adnak elő. — Belépjők 36 fillér lesz.

— **Katonák városunkban.** Kedden délen egy század tüzér érkezett városunkba Vadarodról 12 ágyuval. A tüzérek egy napi pihenőt után elhagyták városunkat, hogy részt vegyenek a Hajmáskéren végbemenő gyakorlatokon.

— **A közönség köréből.** A következő sorok közlése kértünk fel:

„Szózat a nemesszívűekhez!”

Városunk közönségének ismert könyvörleltessége folyamodom, midőn becses figyelmét egy városunkban lakó szerencsésen iparos családjá felé tereltem. Az illeto család főm. kath. a fyer munkát keresni a fővárosba ment, az asszony szegénylős és hat kis gyermekével inkább nyomasztó éhezik, semhogy nagy szegénységét feltárná polgártársai előtt. — Mutassuk meg, hogy a felebarátai szeretet és könyörületesség nemcsak akkor hatja át bensőnköt, midőn anya: nyílvánításával az ország nagyjai részéről elismerést és dicséretet várunk, hanem akkor is, midőn a jó művelésű titokban ontott könyveket szárlhatunk fel és szegénylős szegényeket az éhhaláltól mentünk meg. Gyakoroljuk új jó önzetienül, anélkül, hogy erte dicséretet várának és ezt akkor tesszük, ha oly nyomorodó, éhező szegényt istápolunk, ki magát megnevézni nem engedí.

A fent vázolt tény valódiságáról alulírott személyesen gyözött meg, azért készítette szive, hogy szíves támogatással e lap szerkesztőjének, kiléz az adományok küldendők, a segítségért közzétette.

Bader Herman.”

Minden egyes adományt lapunkban nyugtáztunk. Az első adományt, 2 koronát Bader Herman küldte szerkesztőségünkbe.

— **A vármegyei telefonhálózat.** Lassan megcsak meg lesz vármegyeinkben is a telefon. Igaz, most csak a vármegye székhelyének a járáások székhelyeire való összekötéséről van szó. Az alsólpán tervezete szerint a következők 5 vonal lesz: 1. Zalaegerszeg — nova—alsólendva — száktörnyai, 2. Zalaegerszeg — nagykanizsa — perlaletényei, 3. Zalaegerszeg — pacsá — keszthelyi, 4.

Zalaezerség — szentgröt — sümeg — tapolca — balatonfüred, 5. a csákytanya — peraki vonal. Az előirányzott költség 62.707 K 83 f. Erre a keresk. miniszterium 10.000 koronát adott.

— **Vasuti értekezlet.** Tegnap délután a Casino helyiségében a muraszombat — alsólendvai h. é. vasúti ügyében értekezlet volt, melyen gróf Bathányi Zsigmond ország. képviselő előnök. A gyűlésen megállapították a vasutival nyomonjlesztést. — Gyűlés után banket volt.

— **Az aradi vésztohely megváltása.** Az aradi vértanúk kivégzési helyének megváltására előbbi országos gyűlés által megszavazott 200 ezer korona összeghez Zalamegye törvényhatósága a megdélután bősök iránti kegyeletükre adójaképpen 500 koronával járult.

— **Orosz menekültek Alsólendván.** — Tegnapelőtt reggel nyolc kocsis agyonszigotot, napisütőt, kopott ember jött városunkba, férfiak, nők és gyermekek vegyesen. Arcukon szűcslegés és szenvedés nyoma, révedező, bánatos szemek reménytelenség fűggesztették az érdeklődőkre és megkínzót, meggyőzőt lelkükül bizonyára a békés múltom merengett, amiben nem volt szenvedés és keserűség, csak béke és megelégedés tört. Orosz menekültek voltak, kik messze földről, Odessából jöttek. Tizenegy hónappal ezelőtt indultak el hazájukból, hogy megmeneküljenek legdrágább kincsüktől, életüktől, míg a vagyonuk teljesben odaveszett. Csupa schely, forradás a testük, amiket mind az orosz „feleke banda” garastádkodási alkalmával szereztek. — Lembergen több heten át a korbáznak apólták őket, hogy az oroszország utcai harcokban ártatlanul kapott sebek begyógyuljanak, s mikor a korbázhól gyógyultan kijöttek, az ottani Zion-egylet lovakkal és kocsikkal látta el őket. Fiumeg kocsin utaztak, ott aztán eladták a lovakat és kocsikat és az így kapott pénzen Argentínába mennek meglepedni. Mindenit, amerre jártak, könyöröltesek zsidók, magatartók őket, itt Alsólendván is 40 kocsit 20 illet gyítt össze a számkura. Nehány órái pihenés után a déli orokból folytatták útjukat Csáktornya felé.

— **Iskolai értesítés.** A helybeli tanoncskólában az évzáró vizsgák és hó 13-én délután 6 órakor lesznek az összes osztályokban.

— **Mulatság hazafias célra.** A Strádaváros felállításán emlékoszlop alapja javára Kozma György rákacsányi korcsmáros a múlt vasárnap úgy anyagilag, mint erkölcsileg szívesen sikerült támogatást rendezett. — A mulatság tiszta jövedelme az emlékoszlop javára fordították.

— **Alsólendva 40 ezer koronája.** Alsólendva nagyközség a tegnapelőtt tartott gyűlésen kimondta, hogy az építendő muraszombat — alsólendvai és nagykanizsai — letenye — alsólendvai vasutovonalakat 40.000 koronával támogatja. Elhatározták, hogy a két vasút megépítését szíveshöz nem kötik.

— **Gyermek a vonat alatt.** Egy ártatlan, apró emberke forgott halálos veszedelemben estorokbón délután Cső-óder és Gutorfól állomások között a sínparón. Az eset a következőképpen történt: A Zalaezerség — Alsólendvára délután 2 óra után érkezett a vasúti tegnapelőtt délután Gutorfól és Cső-óder állomások között egy ember alakot látott a sínparó között fekdüni. Rögtön vészjelet adott, majd midőn ez nem használ, ellenzórt adott, de azt is eredménytelenül, mivel a vonatot egyszerre megállítani nem tudta, így a végigszaladt a vélt emberi alak felett. Mikor megállt a vonat, a vasúti személyzet nagy meglepetésére egy alvó 2 esztendősen leánykát találtak a sínnek között, aki dacára annak, hogy a vonat elhaladt fölötte, sáretlenül maradt. György kék a kis kézzel, szöke, feltűnően szép gyermek, nem tudják, de erős a gyanyu, hogy gonosz kezek mesterségesen elaltatták és a sínre lerakték; a kis leány álmában nem zúdulhatott és valószínűleg úgy gurult a sínnek közé. Az esetet bejelentették a hatóságknál, amely most nyomozza a kis leány hozzátartozóit.

— **Az Egyke ellen.** Várásgyénk is mozgalmat indít a kivárandással hasonló rangu nemzet veszedelmé, az Egyke ellen. Most gyűjtött az anyakönyvvizsgálókkal a statisztikai adatokat, hogy 10 évre visszamenőleg megállapítsa, mennyire fejlődött az egy-gyermekrendszer. Alsólendva meg eddig elég szerencsés képet mutat.

— **Találattól.** Tegnap reggel a Főúton egy nikkal köröz találattól. Jóság tulajdonosa szerkesztőségünkben átvéteti.

— **A radamosi angyalcsináló.** Egy radamosi hírhedt kuruzsoló, névleg Völgyi Rozsi bűnös dzelméről rántotta le a leplet a bellainci csendőrség. Nem kisebb bűn terheli a lelkét, mint hogy reászoruló falusi nőszerelmének a szerencséskedésért a pütrót a magzatváltási teteknél, szűri, és száma az apró angyaloknak, amiket e bűnös nő küldött maszávára, mígmen most rájuttatott és a börtönben várja jó megérdemelt büntetését. — Völgyi Rozinak sok papja volt a vidéken, legutóbb is kéi terhes nő, Gerencsér Jozsefné és Kepte Istvánné radamosi lakosok állították be hozzá a hivatozva arra, hogy mindegyiküknek 4 gyermeke van már s az ötödik igen felesleges lesz, segítséget kértek. A kuruzsoló nő jó pénzért vállalkozott is, valami erős, maró folyadékot adott nekik, majd pedig hányatóhóly folyamodott, de midőn ez sem használ, a mitűt végzet rájuk. A mitűt balul sikerült, amennyiben az egy asszony, Kepte Istvánné most súlyos beteg, Gerencsérné pedig a halálát vívdők. Mindketten a betegöngy tettek passzát a kuruzsoló ellen, mire Völgyi Rozit a csendőrség letartóztatta és behozta Alsólendvára.

— **Öngyilkos bornyagkereskedő.** Szombaton reggel Nagykanizsán szencziós öngyilkosság történt. A város egyik dugaszdag polgára, Schulhof Adolf bornyagkereskedő felakasztotta magát. Schulhof súlyos ideggyátra több küll- és beföldi orvossal kerestet gyógyulást, de hiába. Vasárnap temették örösi részvét mellett.

— **Vásárárthelyezés.** A keresk. miniszter megengedte, hogy Kotor községben a folyó évi június 27-ére eső országos vásár évbén kivételesen június 28-án tartassék meg.

— **Szökés párosan.** E címen a nagykanizsai „Zalai Közöny” legutóbbi számban szőzerint a következőket közli:

„Nagy felűntést keltett annak idején, midőn egy zalamegyei iparvállalat igazgatóján minden bucsuzás nélkül felkötélte gyátra a vállalatot, és megszökött egy évári munkáscsapatnyal. A pesti labo a gyáradi történt szabálysértéséről is megemlékeztek, melyet a vállalat vezetősége erőlyesen megcáfolt és azt mondotta, hogy az ügy tisztán szerelmi kaland. Az igazgató neje rögtön válopernt indított ferje ellen. A férj ugyilászik megbánata tetét és nem akar bejárni a válásba. A bíróság előtt azt vallotta, hogy a leányt csupán azért szökötték meg, mert többször mondotta, hogy az igazgató nejét vitrollal löenti. Ezt akarta megcáfolni. A bíróság e védekezést nem fogadta el és a vállat kimondta.”

— **Felakasztotta magát.** Gyógyíthatatlan baja miatt kinnak talált az életet Cseresynek imréné szű. Salamon Katalin szentgyörgyvályi asszony. Sokat panaszoktól szenvedéseiről a szomszédok egyre azt hajtozták, hogy megöl magát, nem bírja tovább az életet. Hozzártartozói is, meg a szomszédai is vigasztalták, hogy így, meg úgy, majd meggyógyul, de ugyilászik a szegény asszony nem igen bizott a vigasztukban, mivel e hó 9-én, szerdán felakasztotta magát. Mire észrevették, halott volt.

— **Julesa a moziban és a mozi után.** Heltai Jenő, aki egy egészen jóvával fiatalember és tehetséges költő, ma már le van pipálva. A Berta, a mozi, a líba, meg minden, ami a nóta szerint velük történik, nem érdekes többé. Mert Julesa, a mozi és ami velük történik, az felülmúl mindent, amit egyáltalán felülmúlani lehet. — Hát kérem, a Julesa, aki nem nagyon fiatal, kedden este elment a moziba. Direkt a moziba ment az ismerősével és mulatoit. Tágra nyílt szemekkel nézte a természetű képet, mely 116 méter hosszú és a lumort, melynek hosszúsága a 174 méter is megindítja pont 38 centiméterrel. Egszóval Julesa — tényleg — egyre azt hajtozták, hogy megöl magát, nem bírja tovább az életet. Hozzártartozói is, meg a szomszédai is vigasztalták, hogy így, meg úgy, majd meggyógyul, de ugyilászik a szegény asszony nem igen bizott a vigasztukban, mivel e hó 9-én, szerdán felakasztotta magát. Mire észrevették, halott volt.

— **A balatoni vasutról** most meg azt a hírt kaptuk, hogy nem nyírták meg júniusban. Ugyanis a Balaton közlelében nem a legutóbbi, hanem az azt megelőző nyári zivatir mintegy 2 kilométer terjedelemben elvitte a még meg nem száradtót vasuti töltést, melyet most újból meg kellett építeni, ami több hetet késleltet a vasut megnyitását. Június havában így körültekintően között szó le lehet arról, hogy ezen vasutvonalat átadják a forgalomnak.

— **Dunántúli jegyzők fiuevelő intéze Győrött.** A győrvármegyei községi és körjegyzők egylete június 5-iki közgyűlésén vette tárgyalás alá a Győrött létesítendő „Dunántúli Köz- és körjegyzők Fiuevelőintézetének” alap-szabályait. Internátussal kapcsolatos nagyarányú nevelőintézet létesítését tervezik. A nevelőintézet egyelőre fiúk számára lesz berendezve s tulajdonosi és fenntartói Győr, Komárom, Moson, Somogy, Sopron, Vas, Veszprém és Zalavármegye, esetleg a még csatlakozó más vármegye területén működő községi, körjegyzők és segélyjegyzők lesznek. Célfja, hogy abban a jegyzők fiuegyemekeit oleső és jó ellátásban, lakásban és megfelelő hazafias nevelésben részesüljenek és ennek iskolákban látogatásuk.

— **Gyilkosság az erdőben.** A már említett gosztolai község egyik úrbőntető joglaj a következő üdöslást kaptuk: Varga Imre dedesi lakos fiával, a 16 éves Varga Pállal és Lapat János szinten dedesi lakossal e hó 3-án Kulcsár Pál gosztolai szőlőjében dolgozott. Munka után Kulcsár megvendégelte őket és a három ember akorában berugott. Ilyen állapotban, késő este indultak hazafelé. Mikor a gosztolai erdőbe értek, Lapat elesett. Varga Imre felemelte a földről és arcul ütötte, ami olyan düböl hozta Lapatot, hogy egy kapával kéiszer fejbe ütötte Vargát. Varga összeséct és másnapra meghalt. A gyilkost, ki tetét beismerte, letartóztatták.

— **Falusi csendélet.** Szentgyörgyvályon a Horváth-éle vendéglőben Kálmán János együtt borogattól az apósvál, Hári Péterrel. Borogattás közben valami felett vezetélerés támadt vő és após között, ami csikáshamar durva vereskedésbe jutott. Az após radikálisan akarván elintézni a vendéglő ügyét, kést rántott és azt beleoldotta a szegény vő testébe. Kálmánt a lakásán apólják. Hári ellen pedig az eljárás megindított.

— **Hulla a Kerkában.** Emilittük, hogy a mult hetén egy ember a rohant fogott ki a Kerkából, melynek felső részére nehéz, téglával erősítve. A hullában Zságer József tornaföldi lakórs ismertek, akiről most kiderült, hogy őn magáa kereste a halált, tehát nem gyilkosság történt. Zságer már több ízben kivéttel el öngyilkossági kísérletet, de mindig megakadályozták. Most végre sikerült meghalnia.

— **Harc az orvhalászokkal.** Kedden a balatonmenti Ábrámhényg által cirkáló halotók orvhalászokra bukkantak. Látván azonban azoknak túlnyomó számát, mivel nem remélték, hogy azokat vagy távozásra bírják, vagy elfoják, szó nélkül akartak távozni. Az orvhalászok azonban észre vették őket s nem elégedtek meg azaz, hogy azok utjakra menjenek. Egy Vajda nevű orvhalász, híres, köteködi korcsmai hős vezetése alatt üzőözbe vették őket, hatalmas cselőkéikkel akarták emlékeztessé tenni a megzavart halászokat. Vajda a rohant fogott ki a halotók után egy hosszú rókórároval a kezében s a menekülő halotókért éppen a vasuti töltésen érte utól s már magára emelte kezében a szőlókat, hogy lesújtás ellenlélet. Ekkor azonban az egyik halot, Szabó Pál hirtelen előrontotta revolverét s támadóvá vált. A lövés talált. A golyó Vajda szívébe furdott s holtan bukkolt le a vasuti töltérről.

Szerkesztői üzenetek.

— **Dóra*, Rédies.** Köszönjük. Legközelebb sorra vesszük.

— **L. V. Dobronak.** Mi rendesen feladjuk a lapot, tessék az ottani postán reklamálni.

— **K. I. Stridő.** Tessék ott reklamálni a lapot, ha egyszer is eljut.

— **Bellainci előfizető.** A tegnapi vasuti gyűlésről, sajnos, részletes tudósítást nem közölhettünk, mivel nem voltunk oda hivatalosak, utólag pedig nem sikerült tudósítást készítenünk.

— **X. Y. Csak úgy tudunk véleményét mondani róla,** ha olvastuk.

1521 909. tkv. sz.

Arverési hirdemény kivonata.

Az alsólendvai kir. jbiróság, mint tkvt. hatóság közhírré teszi, hogy az Örségi Takarékpénztár végrehajtatónak Pál Mihály és neje Bazsika Juli végrehajtatí szenedvő elleni 8000 kor. lököketvetelés és jár. iránti véltási ügyében az alsólendvai kir. jbiróság területrén levő:

- † barabási 91. sz. tkjvben felvett;
- † 3. sor 380. hrsz. a. (szántó a Felső-hosszu dűlőben) ingatlanból a B. 7. és 12. a. illetőségeire 122 kor.;
- † 4. sor 434. hrsz. a. (szántó a Likasoki dűlőben) ingatlanból a B. 7. és 12. a. illetőségeire 241 kor.;
- † 5. sor 491. hrsz. a. (szántó a Tóthköles dűlőben) ingatlanból a B. 7. és 12. alatti illetőségeire 64 kor.;
- † 6. sor 928. hrsz. a. (rét a Bozoti dűlőben) ingatlanból a 7. és 12. alatti illetőségeire 114 kor.;
- † 7. sor 1051. hrsz. (rét a Csulla dűlőben) ingatlanból a B. 7. és 12. alatti illetőségeire 224 korona;
- † 8. sor 1092. hrsz. a. (erdő a Berki dűlőben) ingatlanból a B. 7. és 12. alatti illetőségeire 65 kor.;
- † 9. sor 1304. hrsz. (szántó a Cserhegy dűlőben) ingatlanból a 7. és 12. a. illetőségeire 6 kor.;
- † 10. sor 1579. hrsz. a. (erdő a Külső-cserhegyi-mező dűlőben) ingatlanból a B. 7. és 12. a. illetőségeire 16 kor.;
- † barabási 102. sz. tkjvben felvett;
- † 4. sor 395. hrsz. a. (szántó a Szilfa dűlőben) ingatlanból a B. 24. és 30. alatti illetőségeire 207 kor.;
- † 5. sor 459. hrsz. a. (szántó az öltványi dűlőben) B. 24. és 30. alatti illetőségeire 210 kor.;
- † 7. sor 934. hrsz. a. (rét a Bozoti dűlőben) B. 24. és 30. a. illetőségeire 258 korona;
- † 8. sor 1026. hrsz. a. (erdő a Pusztá dűlőben) B. 24. és 30. a. illetőségeire 117 korona;
- † 9. sor 1041. hrsz. a. (rét és erdő a Zakó-irtás dűlőben) B. 24. és 30. alatti illetőségeire 292 kor.;
- † 10. sor 1501. hrsz. a. (szántó a Cserhegy dűlőben) B. 24. és 30. alatti ingatlanból a 241 kor.;
- † 11. sor 1569. hrsz. a. (erdő a külső-cserhegyi-mező dűlőben) ingatlanból a B. 24. és 30. a. illetőségeire 97 kor.;
- † barabási 130. sz. tkjvben felvett;
- † 2. sor 202. hrsz. a. (szántó a Felső-telek dűlőben) ingatlanból a B. 4. a. illetőségeire 17 kor.;
- † 3. sor 379. hrsz. a. (szántó a Felső-hosszu dűlőben) ingatlanból a B. 4. a. illetőségeire 54 kor.;
- † 4. sor 433. hrsz. a. (szántó a Likasoki dűlőben) ingatlanból a B. 4. alatti illetőségeire 96 kor.;
- † 5. sor 493. hrsz. a. (szántó a Tóthköles dűlőben) ingatlanból a B. 4. alatti illetőségeire 30 kor.;
- † 6. sor 929. hrsz. a. (rét a Bozoti dűlőben) ingatlanból a B. 4. a. illetőségeire 55 korona;
- † 7. sor 1052. hrsz. a. (rét a Csulla dűlőben) ingatlanból a B. 4. alatti illetőségeire 63 kor.;
- † 8. sor 1090. hrsz. a. (erdő a Berki dűlőben) ingatlanból a B. 4. alatti illetőségeire 16 kor.;

† 9. sor 1305. hrsz. a. (szántó a Cserhegy dűlőben) B. 4. a. illetőségeire 2 korona;

† 10. sor 1578. hrsz. a. (erdő a külső-cserhegyi-mező dűlőben) ingatlanból a B. 4. a. illetőségeire 7 kor.;

† barabási 209. sz. tkjvben felvett

† 2. sor 203. hrsz. a. (szántó a Felső-telek dűlőben) ingatlanból a B. 5. és 11. a. illetőségeire 41 kor.;

† barabási 491. sz. tkjvben felvett

† 1. sor 409. hrsz. a. (szántó a Telekvegyi dűlőben) ingatlanból a 12. és 20. a. illetőségeire 24 kor.;

† barabási 492. sz. tkjvben felvett

† 1. sor 408. hrsz. a. (szántó a Telekvegyi dűlőben) B. 8. és 14. a. illetőségeire 22 kor.;

† 2. sor 410. hrsz. a. (szántó Telekvegyi dűlőben) ingatlanból a B. 8. és 14. a. illetőségeire 27 kor.;

† barabási 173. sz. tkjvben felvett

† 1. sorsz. 1573. hrsz. a. (erdő a külső-cserhegyi-mezőben) ingatlanból a B. 3. és 4. alatti illetőségeire 12 kor.;

† barabási 512. sz. tkjvben felvett

† 1. sor 905. hrsz. a. (szántó az Isőföld-keleti dűlőben) ingatlanból a B. 11. és 12. a. illetőségeire 526 kor.;

† 2. sor 986. hrsz. a. (rét a Vinye dűlőben) ingatlanból a B. 11. és 12. a. illetőségeire 162 kor.;

† barabási 616. sz. tkjvben felvett

† 1. sor 148. hrsz. a. (házhely a beltelekben) ingatlanból a B. 1. a. illetőségeire 118 korona ezennel megállított kikáltási árban elrendeltetik.

Az árverés megtartására határidőül

1909 július 2. napjának d e 10 órája

Lendva-Barabás község-házához tüzetik ki. Árverezni szándékozóknak tartoznak az ingatlanok becserának 10%-át készpénz-

ben vagy az 1881. évi LX t.c. 42. § ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. sz. a. kelt m. kir. igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt övadékképes értékpapírban a kiküldött kézhez letenni, avagy az 1881. LX t.c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elfelvezéséről kiállított szabályszerű elismervény át-szolgáltatni.

Ezen árverésen a fenti ingatlanok a kikáltási ár %-ánál alacsonyabb áron el nem adhatók, aki pedig az ingatlan-ír, azok egyikéért is, vagy a másikéért a kikáltási árnál magasabb ígéretet tett, ha többet ígerni senki sem akar, kellek nyomban a megállapított bánatpénzt az általa beígért vételár ugyanannyi százalékáig kiegyesíteni, mit ha nem tesz, igéretét figyelmen kívül hagyatik s a további árverésen részt nem vehet.

Alsólendva, 1909 márc. 22-én.

Tüskés, kir. jbiró.

Szülő-oltvány

és vesszőről nagy költvő árjegyzékemet

ingyen és bérmentve küldöm meg, a ki cmet tudja. Ezen könyvet meg az is kerje, a ki rendelni nem akar, mert sok hasznos tudvalót tartalmaz.

Gyökeres oltványokból, amerikai és európai sima és gyökeres vesszőköl, a világi Delaware-ből mástól millió készlet.

Oleső ár és pontos kiszálgatás.

Cím:

SZÜCS SÁNDOR FIA szülőtelepe
Bihardioszeg.

Nyári menetrend

kapható 40 fillérért Balkányi Ernőnél Alsólendva

AKI

valamit venni akar,

AKI

valamit eladni akar,

az hirdessen az

„Alsólendvai
Hiradó“-ban.

Figyelem!

==
==
==

Szülőoltványt, szülővesszőt ne rendeljen addig, míg tőlem árjegyzéket nem kéri! - Gyökeres oltványok ezre 140 korona, „Delaware“ ezre 100 korona.

Cím:

Szigyártó Nagy Mihály
FELSŐSEGESD, Somogy megye.

BUTOR!!

Asztalos és kárpítóztó, valamint vas-és rézbutorok nagy raktára. ==

Schwarz Lipót Varasd.

Legolcsóbb, legelőnyösebb bevásárlási forrás teljes menzszonyi kelengyek, szállodák, vendéglők és magánosok részére.

Képes mintakönyv kívánatra ingyen!

Előfizetők ingyenes hirdetés-rovata.

Ipar s kereskedelem.

Előfizetők ingyenes hirdetés-rovata.

ARNSTEIN BENŐ fűszer-, festék-, esemege-, liszt-, vetemény-magvak, úgyszintén norinbergi, üveg- és porcellán-kereskedése. — Deszka-, épületfa- és szénraktár.

ASCHERL JÓZSEF építész, építési vállalkozó. Elvállal építési tervek készítését, mindennemű építkezést, valamint szakvélemény adását. Tanulmányait elsőrendű fővárosi építésznek szerezte.

ÁG ISTVAN vegyeskereskedés Hosszafalu.

BADER HERMAN cipész. Nagy raktár kész férfi- és női cipőkben.

BOIRS ISTVAN kötelgyártó.

BLAU SANDOR vasúti vendéglő az állomás mellett. Kétfő konyha, jó borok, frissen esapolt sör.

BRÜNNER SAMU vegyeskereskedő.

BEKG MIKSA sütőedője.

BELLOVICZ FERENC ácsmester. Vozog minden acsmunkát helyben és vidéken.

„CSIPKES” vendéglő Hosszafaluban.

DOMA JOZSEF vendéglős Dobronák.

ECKER PÁL kalapos.

EREMENYI JANOS hasító és mezeokulcsos.

EPPINGER SAMU teglaryász Alsólendván. Téglaik és zindolok a legártosabb kiitőitőben készítették.

FERENCZY JÓZSEF vendéglős.

FREYER LIPÓT fűszer-, esemege-, norinbergi, rövid-, diszmu-, jatek-, üveg- és porcellán-árak raktára. Nagy választék urí-divat cikkekben.

FARAGO ISTVAN borhely- és fodrász.

FRANKO ANTAL vendéglője Tumischan.

FÜRST ALAJOS kereskedő Kerkaszentmiklóson.

FÖLDES MOR bankközvetményi irodája Csáktornyán

FEHER ANTAL köröm- és kecsi-kovacs

GOMBOSY és WENDL fűszer-, esemege-, rövid-, norinbergi-, üveg- és porcellán-árak kereskedése. Varrógepek raktára.

GREGORENCICS JÓZSEF szikvi-gyára. Kivá-natra szikvitzet vidkőre is szállít.

GOMZI LAJOS építőiparos Hosszafalu. Elvállalja betonhidak és csatornák szakszerű készítését.

Szólóltvány!

Régi szőlők hiányának pótlására 2 éves gyökereű száza 20 K
 Gyökeres fásoltvány ezre 180 K
 „ szepségihával 90 K
 „ zóldóltvány 160 K
 Símá 90 K
 Gyök. riparia portalis vastag 32 K
 „ 2 éves 40 K
 Símá riparia portalis 18 K
 „ vékony 8 K
 Gyökeres hazai nemes vessző 30 K
 Símá 10 K
 40 legjobb fajban teljes fátállással, azon kötele-zettséggel, hogyha a kiúttótt anyag meg nem felel, azt visszaveszem s pénzét visszaadom. — Ár-jegyzék ingyen. Le van benne írva a Csoda-szőlő, Pozsonyi fehér, Muscat Ottónel, Csaba-gyöngye. — Hegyi borok eladása.

Borárak:

Gyöngyösi siller Hl. 32 K
 Visontai 36 K
 Gyöngyösi fehér asztali 34 K
 „ pécse 28 K
 Visontai Rizling 44 K
 „ Muskotály 70 K
 „ vörös bikavér 70 K

Székyei I. József
 Gyöngyös (Szt-Urban templom).

Vendéglősöknek és bortermelőknék nélkülözhetetlen!

„Az új bortörvény“

megjelent és 1 koronáért kapható Balkányi Ernő könyvkereskedésében Alsólendván

GERENCSEER GYÖRGY teglamester Zalaegersze-gen (varosi teglaryász). A legjobb minőségű fale-cserép barnukor rendelhető nála.

GÖNCZ GABOR polkemester (Tüske utóda) ajánlja saját felügyelet alatt készült házi rozsenyereit és sáteményeit.

GAÁI SÁNDOR, a földési hengerfőzmatom új bor-lyője ajánlja újonnan általalkott malmét minden-műben gabonák őrlésére.

HIRSCHL IGNÁCZ vegyeskereskedő Letenyec.

HEGEDICS ISTVAN eszmadia.

HORVÁTH IVÁN vendéglős Tumischan.

HORVATH LAJOS borhely. Illatszerek raktára.

HEGEDÉS SÁNDOR épület- és lator-asztalos.

HAAS MIKSA gyéztisztító és műfestő Zalaegerszeg. Gyűjtőtelep Alsólendván Blau és Bartos falteleben.

IVANICS FERENC ácsmester Alsólendván—Hossz-falu. Elvállal minden és szakmába vágó munkát.

KARDOS TESTVÉREK vendéglője a „Magyar szabadsághoz” Hosszafaluban. Kétfő magyar ete-tek, jó borok, frissen esapolt sör.

KIRALL MÁTYÁS mechanikus kerékpár- és varró-gép javító műhelye Csáktornyán.

LEVASICS FERENC építőiparos.

LOVENYÁK VINCE borhely és fodrász Dobronák.

LEBOVITS KÁROLY vendéglős Domasinec.

MAYER ÖDÖN óras és ókszerész. Nagy raktár china-ezist árúban.

MANDELBAUM MÓR rőtös és divatárú kereskedő.

MAURER FERENC szobafestő és mázó. Elfogad minden és szakmába vágó munkát úgy helyben, mint a vidéken.

MARTON KÁLMÁN vaskereskedése. Legnagyobb választék vas- és vasalásokban. Varrógep-, gaz-ásági gép-, szen-, cement- és malomló-raktár.

MURSICS LAJOS építőiparos. Elvállalja minden és szakmába vágó munka lelkiismeretes készítését.

NEUBAUER ANDRAS „Korona” nagyvendéglője, kávéháza és szállóhája.

SCHWARCZ LIPÓT butókereskedő Varasd.

POLLAK LÁZAR nagykereskedő. Dobány és szivar nagy-árúda.

RAPOSA FERENC építőiparos (Jókai Alsólendván, a legyeen). Elvállal minden és szakba vágó munkát.

ROSENBERGER DAVID kereskedő Zalabáksán.

STERHN DÁVID vegyeskereskedés az állomás mel-lett. Fuvarozások a legelősebben elvállaltatnak.

SCHWARCZ KÁROLY borkereskedő és szikvi-gyáros.

SALAMON JÁNOS molnár Lovaszi (u. p. Kerkaszentmiklós.)

STERMANN JOZSEF ácsmester Hosszafalu — Alsólendva. Minden és szakmába vágó dolgot elvállal úgy helyben, mint vidéken.

SCHWARCZ ETEKLA vegyeskereskedése a Kuni-szai utcában.

TIVADAR FERENC vas- és fűszerkereskedése.

TÖRÖK SANDOR cipész és borkereskedő.

TANTALITS JOZSEF vendéglője Zalabáksán.

Öz. TÜSKE FERENCNE vendéglős.

TAKÁTS FERENCZ asztalos.

TOPLAK JÁNOS vegyeskereskedése, mesz- és cement-raktára és cement-árú készítése.

VARGA MÁTYÁS a szőlőhegen olésón elad fűs és zóld szőlővinyagokat a legjobb bor- és esemege-fajokban. Különösen ajánlja a kreteza-oltványoktól Szőlőtelepisten helyben és vidéken olésón elvállal

WORTMAN BENŐ rőtös- és divatárú-kereskedése. Nagy raktár halottai és temetkezési kollektókn.

WOLFSOHN HENRIK központi káves.

WEISZ ZSIGMOND elsőrendű férfi-szabó. — Kész férfi- és gyermekruhák gyári raktára.

WALTERSDOLFER ADOLF mészáros.

WEISZSTERNEN IGNÁCZ vendéglős Tumischan.

WEISZ LIPÓT férfi- és női-divatárú üzlete. A világhírű váci Kobrak-cipő egyedülű raktára.

WEINBERGER ÖDÖN mesz- és vegyeskereskedése

ZOMBORI MIHÁLY higiénikus berendezett fodrász-terme a Fő-utóban (Tivadar-féle új ház).

Vasúti menetrend.

Érkezés.
 Zalaegerszeg felől: Reggel 7 óra 45 perckor
 Délután 2 „ 17 „
 Este 8 „ 27 „
 Csáktornyára felől: Reggel 6 „ 55 „
 Délután 2 „ 03 „
 Délután 5 „ 21 „
 —
Indulás.
 Csáktornyára felé: Reggel 7 óra 56 perckor
 Délután 2 „ 27 „
 Este 8 „ 42 „
 Zalaegerszeg felé: Reggel 7 „ 10 „
 Délután 2 „ 18 „
 Délután 5 „ 36 „

A legújabb divatu
szalma kalapok
 megérkeztek
 s nagy választékban, olésón kaphatók
FREYER LIPÓT
 fűszer-, esemege- és uridivat-kereskedőnél
 Alsólendván.
 Különlegességek nyakkendőők, turista-
 ingek és napernyőkben!

KEIL-LAKK

legkitűnőbb mázólo-szer puha padló számára.

KEIL-féle viasz-kenőcs kemény padló számára.
 KEIL-féle fehér „G l a s u r”-fénymáz 90 fillér.
 KEIL-féle arany-fénymaz képereteknek 40 fill.
 KEIL-féle szalmakalap-festék minden színben
 KEIL-féle legfinomabb cipő krém 30 fillér.

Mindenkor kaphatók:
Arnstein Benő (Graner Testvérek utóda) cégnél **Alsólendván**
 és **ASCHER B. és FIA** cégnél Muraszombaton.